

Sygeplejerskeboligen ved Militærhospitalet.

Den 13. Oktober blev saa endelig det nye Militærhospital indviet, — et Hospital fuldtud moderne og tidssvarende, kun et Sted findes Mangler og sørgelig Sparsommelighed, nemlig i Sygeplejerskeboligen, og naar af den samlede Presse kun et Blad har Øje herfor, er det sikkert, fordi kun saa faa ved, hvad »Boligen« er for Sygeplejersken. Den er et Hjem for selverhvervende Kvinder fra 25—60 Aar, Kvinder, som har Ret til at kalde dem Statstjenestemænd.

Man maa sikkert give »Politiken« Ret, naar den skriver, at Værelserne er urimelig smaa, 3 × 4 Meter. Vi ved, at dette skal tjene som Sove- og Dagligstue, Vaske- og Paaklædningsrum. Det er det eneste Sted, hvor Sygeplejersken i en uoverskuelig Aarrække som Værtinde kan modtage sin Slægt og sine Venner. Der findes en fælles Spise- og Dagligstue, ingen af dem større end til en god 4-5 Værelses Lejlighed, — er dog her beregnet til 50—60 Mennesker.

Der findes 3 Badeværelser (meget smaa), 3 Køkkener, W. C. o. s. v. Hvordan mon andre statsansatte Kvinder vilde føle dem tilmode ved at bo paa Gang med 17 andre, i et Værelse 3×4 Meter, i 30—35 Aar? Men om Sygeplejersken er tilfreds eller ej, spørger ingen. Hun skal bo i det hende anviste Værelse og have fri Station paa Hospitalet. Skattebilletten viser, at Stat og Kommune beregner dette til 1250 Kr. aarlig, saa helt gratis er det jo ikke.

Naar vi nu her i Landet har en Forening som D. S. R., hvis Medlemsantal er ca. 7000, synes det da ikke ret og rimeligt, om man næste Gang, naar der bygges et nyt Hjem for denne Forenings Medlemmer, først foreviste og fik godkendt Planen af Bestyrelsen? Det er jo desværre ikke første Gang, at der er budt endog gamle veltjente Sygeplejersker et Kammer og ikke et Værelse, men det vil være meget ønskværdigt om det blev sidste Gang.

Spørger man, hvorfor Boligen ved et nyt Hospital er bygget saa lidet tilfredsstillende, svares der — Pladsmangel!

Vilde det da virke uharmonisk grimt, om Sygeplejerskeboligen

var bleven i Smag og Størrelse med Administrationsbygningen? Der vilde da have været Plads nok til at byde Sygeplejerskerne et Værelse lig Lægekandidaternes, hvis Tjenestetid paa Hospitalet kun er nogle faa Maaneder og ikke en lang, lang Aarrække.

Ligeledes undres man over, at Trapperne er saa smalle, at to Mennesker ikke kan passere hinanden. I Dagens Løb skal 300 Mennesker færdes op og ned ad disse Trapper, idet Beboerne skal bo, spise og tilbringe deres Fritid her; hvad om der blev Ildløs!

Med Tak for Optagelsen,

En gammel Sygeplejerske.